

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Maribo

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 10 din. ali 40 K. V Ameriko cena na leto 25 din. ali 100 K. Kam doma na eden naslov od deset falatov više hedi, dobijo naročniki i kalendar brezplačno.

„Vredništvo i opravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Kleki Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Namest. v uredništvu Berden Andrej kaplan v D. Lendavi.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravništvo Novin v Črensove Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednega kvadratnega centimetra za ednok 50 par (2 K.) za večkrat popust od 5% do 35%.

Naša „Slovenska Krajina“ se ne sme deliti.

Horvackim demokratom, ki ščejo Prekmurje deliti.

Po 40. št. „Prek. Glasnika“ horvacki demokratje do Beltinec ščejo spraviti pod Varaždini naše Krajine iz teh razlogov:

1. da bi Madjarom zagvšali kulturni i gospodarski napredek. Naj se prej malo števille naših Madjarov združijo z onim na Horvackom. — Mi na to eta odgovorimo: Če je demokratom za to, da branijo i držijo naše Madjare, te moreje Soboto i Gornje Prekmurje tudi k Varaždini prikapčiti, ar se tu tudi najde nekaj Madjarov. I prikapčiti bi mogli te Madjare ne k Varaždini, gde jih je tak ne, nego k Vojvodini, gde jih je više 300 jezero. V parlamentu, gde bi se mogli brigati za madjarske pravice, so mučali demokratje, jedi-
n a s a s t r a n k a i v n j e j p r v i n a s p o s l a n e c g. K l e k i J o ž e f se povdarjali v parlamentu, da se Madjarom mora dati pri sodnji, pri srednjih šolah itd. jezikovna, kulturna slobodčina. Horvackim demokratom ne trebe Madjarov, ve jih zvün Čakovca tak nemajo v cejoj Varaždinskoj županiji — nego trebe njim našo veleposestniško zemljo, ka bi proti našim ljudem delili zemljo svojim liberalnim pedreparom, kak to dela na Horvackom, gde dobro horvacko ljudstvo ječi pod jarmom dobrovoljcov iz Črne Gore, Bosne itd. Čtite „Narodno Politiko“, „Hrvata“ i druge horvacke liste, pa se razjočete nad krivicami, štere delijo hrvacki liberalci.

2) Zato bi prej nas delili (Bistrice tudi) i prikapčili k Varaždini, ka mi gospodarsko vsi tusem težimo. — Istina je pa to, ka če Bistričancem, Hotičancem, Turljanskoi fari itd. poveš, ka se odtrga od Lotmerka pa se prikapči k Varaždini, zgrabi hot pa te kak norca nažene. Zdaj gda de most prek Móre skoro gotov, zdaj gda železnico lotmersko — sebočko že traserajo, gda delamo, ka bi Lendavo z Hodošom železničko zvezali i tak celo Prekmurje združili z vsemi slovenskimi kraji prek Móre, zdaj gučatiš cepitve Prekmurja od Slovenije i prikapčiti k Horvackoi, je zaistino hudočnost. Mi bi razmeli to guč, da bi se etak glasilo: *Celo Prekmurje* je bilo pod vogrskov upravov, bole de za njegovo prebivalstvo, če se združijo z Medjimurjom, kde je tudi vogrska uprava bila. To bi razmeli. Ali če bi se to štelo zgoditi, bi mogli staviti svoje pogoje. Svojega slovenskoga jezika nikak ne bi pustili i v horvacko uradovanje bi že zato ne mogli privoliti, ar ljudstvo horvackoga uradnoga jezika nikak ne razmi. Če od slovenskoga uradnoga jezika se tožijo, da ga zadostno ne zapopadajo, kaj naj pravimo, te od horvackoga, šteroga niti vučeni slovenski gospodje ne zastopijo. Zdaj gda so se naši županje že lepa prevdili slovensko uradovati, bi se pali horvacki včili?

Pravijo na dale horvacki demokratje, ka mo mi samo nevolu meli z Madjari, naj je samo njim prepustimo. A zakaj pa te ne zahtevajo celoga Prekmurja, ar so po celom Madjari raztepeni? Zakaj?

Pa ešče en zrok povejo liberalci. Če prej oni do Beltinec Slovensko Krajino raztrgajo i jo prikapčijo Varaždini, te odpravijo madjarsko irredento, to je te Madjari ne do delali za Madjarsko. Čuden, zaistino „demokratski“ razlog. Gda de več Madjarov vkup, te slabejši gratajo i do menje delali proti državi? Jeli? To vam je zrok. Slovence delijo, ka so nevarni državi, Madjare pa ravno iz toga razloga družijo. Naši domači liberalci, ki so prle z celoga grla kričali, ka se Prekmurje ne sme deliti, se si taki nagobčnik djaš gor, kak so zvedli kak mislijo horvacki liberalci i so tiho postali. Celo pišejo v Glasniku, ka de dobra ta delitev ve je prej in da tudi bilo razdeljeno na Vasmegeye i Zalamegye i Prekmurje je samo tri leta star izraz. Mi na to odgovorimo, ka reči „Prekmurje“ smo ne mi delali, ar ta reč je teliko let stara, kelike let deli Múra nas od bratov Štajarcov, ar so nas tei vsikdar zvali za Prekmurce (Prekmurje). Obdržim pa čeravno je naš kraj bio deljen na Vas i Zalamegye, je bio vsikdar eden pred vsakim Slovencom, bio je edna prek jezero let stara Slovenska Krajina, štera je mela vsikdar ednoisto gospodarsko politiko i jo ma ešče dnesden. I ta gospodarska politika je ta, da se Prekmurje ne deli, nego od Lendave do Hodoša ide skupno kak je dozdej hodila skupno pod vogrskov vladov tudi z slovenskimi vesnicami prek Müre i spravala svoje bogastvo po kratkoj poti skoz Radgone, Ljubljane v Trst.

Edne bi pitali samo hervacke demokrate: ka bi pravili oni, če bi mi slovensko Medjimurje k Lotmerki prikapčili, štero zaistino gravitira v vsakom pogledi na Štajarsko i je od toga niti Múra ne loči. — Če so dosledni, naj to tudi zahtevajo. — A oni tu mučijo, ne bi se radi slovenskim liberalcom zamerili. Štajarsko ljudstvo bi zagnalo strašen krik proti toj nameri i razdrlo tabor demokratov pri nas, zato so tiho s tem. Naši slovenski demokratje so pa tak zagriženi sovražniki krščanskih pravic, ka naj se samo rešijo z Dolnjega Prekmurja, štero je vso v krščanskom tabori, da ga radi prepustijo horvackim liberalcom, naj se samo zadržijo toga strašnoga klerikalnoga tabora. Ka je D. Prekmurje narodno zavedno, to pozabijo oni iz strankarske strasti. Horvatskim liberalcom pa pride prav to grdo izdajalstvo. Dobijo na desetjezere plügov loga i zemlje veleposestniške do rok, ka do vršili nad njov „državno nadzorstvo“. — Njim se ide samo za kšeft med lendavskimi i čakovec — zagrabečkimi trgovci. Ne samo Horvate, tudi nas bi radi tel podojili.

Uradna naznanila.

Uradni dnevi se bodo vršili sledeče dni: A) v Gornjoj Lendavi: 5. januara, 9 februara, 2. marca, 6. aprila, 4. maja, 8. junija, 6. julija, 3. augusta, 7. septembra, 5. oktobra, 9. novembra, 7. decembra. B) v Križovcih: 19. januara, 23. februara, 16. marca, 20. aprila, 18. maja, 22. junija, 20. julija, 17. augusta, 21. septembra, 19. oktobra, 23. novembra, 21. decembra. C) v Turnišči: 12. januara, 16. februara, 9. marca, 27. aprila, 11. maja, 1. junija, 13. julija, 24. augusta, 14. septembra, 12. oktobra, 16. novembra, 14. decembra. Uradivati se začne vseli ob 10 vüri predpoldne. V Gornjoj Lendavi in v Križovcih se vrši uradivanje v prestorih orožnice postaje, v Turnišči pa v občinski hiši. (okr. glavarstvo v M. Soboti 22/XI/921 št. 1531/pr.)

Proti razvüdanosti mladine je vüšji šolski svet skleno, ka se mladini nesme dati opojna pijača de 18. leta i njim je kajenje tudi stro zabranjeno. — Mi pravimo na to, ka je ta odredba neizmerno smešna. Tisti vüšji šolski svet, šteri ne trpi katekizmuša v šoli, ka bi se deca po jezusovej peldi včila dobro spoznati, tisti šolski svet, štereml vonja tudi cerkvena boža služba za mladine, gde bi se deca napušla z močjov bežev proti razvüdanosti, zaman dava odredbe. Gospodje, hedit v cerkev, pokajte ka ste krščeniki, ka spoznate Boga, pa vam ne de trebno takših odredb vö davati. Če pa peldi ne kažete, ste odredb vam nikaj ne be pomagalo.

Izvoz živine po železnici je prepovedan na Talijansko. Italijani samo po morji pustije naše živino v svoj orsag. Naša živina se zato mora skoz Horvackoga voziti po železnici do Bakra i tam se spravi na ladje, hajove.

Slovenska Krajina je zgübila velikoga svojega sina. Vmrli so beltinski g. plebanoš Kóhar Štefan I, 1922. jan. 1. Rojeni so I. 1887. aug. 20. v Gradišči. Za mešnika posvečen 1911. jun. 29. To leto kaplan na Tišini, za tistim pa nepretrgano v Beltincih kak kaplan i plebanoš. Živeli so 34 let, v mešništvu 10 let. Z roke dr. Rogača, spirituala se pokojni prišli v Gospodove gorice v naš kraj z tistim duhom, z šterim je napušen bio i njegov vodite: goreti za Kristušovo diko, za zveličanje duš. Komaj pet let je té goreči duhovnik vodo duše z plahutečim duhovniškim srcem, že se je sklicala v njem bolezen, štera ga je zdaj v grob vrgla: poprijela se ga je jetika i tudi srce oslabeo. Pred tremi leti se je nekeliško okrepo, ali od I. 1920. je začeo pomali vmirati i lani skoro celo leto več ne mogo v cerkev i z sobe vö. V betégi se je večkrat spovedo, nazadnje k bežiči i sprejeo Najsvetejše. Gda je še mogo, je poleg svojega ogromnoga dela rad pisao v naše časopise, posebno v Marijin list, kde je z spretnim perom opisao svoje i svojih tovarišov potüvanje v Tours na Francuško po ostanke našega velikoga rojaka, sv. Martina püšpeka. A dokončati lepoga spisa že ne mogo. Blagodušen, prijazen, gostoljuben, do vsake sirote milosten je bio pokojni i kak gledalo čisti narodnjak. Svojega slovenskoga pokolenja i čütenja ne je tajio, čeravno je zato mogo vno go špotov i krivice pretrpeti. Zvonovje beltinske velike i lepe cerkvi so žalostinko popevali v kšmi večer novoga leta. Suze istinskoga sočütnja se se zlejale na njeno vižo z očih beltinskih farnikov, vseh duhovnikov poznancov, očih bratov i sester pokojnoga po vno glih jezernih poznanecov i častilcov. Pokopali smo ga 3. jan. Odnegli z nebrojnov vnožinov žalüjüčih na pokopališče, štero hranj ostanke več, i drugih naših zaslužnih možov. Tu čaka vstanenje, štere si je

zastužo. Z duše svojega gorečega i nevtrudljivo predgara i spovednika, dušice, ne spozabite se. Molimo za njovo dušo. V miri počivaj dober naš sobrat.

Pri sprevidi nazoči ne na stine, nego na jezere ljudi. Zastopana je bila vsa oblast. Okrajno glavarstvo dr. Bratina, orožništvo major Sagadin, davčno oblast Prelog, sodnija dr. Kouča, v imeni mesta Sobota dr. Puš, Dolnje Lendave dr. Čuš; beltinsko veleposestvo je zastopao dr. Mikuš, lendavsko pa Medin. Sprevod je vodo i tudi slovesno čarno mešo služo za pokojnoga vikar i esperes, č. kanonik Štraus Florijan. Njim na pomoč so bili sobočki vikar g. Slepce Ivan, i sosedna duhovščina skupno 20. Spreveda so se tudi vdeležili pokojnoga prijatelja dr. Slavič M. vseučilišni profesor, dr. Kolarš, pokojnoga zdravnik i vnego druge gospode. Domači mladinski i dečinski pevski zbor je genljivo i lepo popevao žalostinke pri hiši i na pokopališču pod spretnim vodstvom nadučitelja g. Špragera. Sprevod je bio resen i do srca se geno vsaki, kda so v grob vrgli na pokojnoga telo korono, štero so pred desetimi leti nesli v tišinskoj cerkvi pred pokojnim kak novomešnika.

Šteri list dava tebi dar? Nieden zvün Novin. Te leta dugó davajo za malo podporo M. List katolicancem i vsem brez razlike vere izpovedi tudi kalendar Jezušovoga Srca. Letošnji kalendar so v Ljubljani pohvalili. Za kleti ešče lepšega i ešče vekšega damo. Pa vas te ne bi vlekle, da si naročite Novine i darljivo kak kronico za podpore, ka te preskrbljeni z M. Listom i že z kalendarom? Takš kalendar kak smo ga mi za letos dali naročnikom, sam košta indri 30 K. Probajte kupiti, pa te nam vervali.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Krog. V našoj občini sta dva invalida prosila za trafiko. Mesto njiva jo je dobo stari trgovec z vsako vrstnim blagom. Nišče njemu zato nej navoščeni, a pitati se pa li more: zakaj je bila naštampana naredba v „Uradnom listi“ št. 47 iz 1. 1921 čl. 11. (Naznanite to delo invalidskomi ošek i v Ljubljano Sv. Petra vojašnica. Vr.)

Gornji Slaveci. V našem logi se najde edna graba, v štero povoden prinese vsigdar premog (štanjku). Dobro bi bilo kopati v našem kraju, ka bi mi siromacije falej prišli do kúřiva.

Korovci. V našoj maloj vesi se je živahnó agitiralo za Novine. Nabrati samo 37 naročnikov. Duša širjenja je bio Geder Jožef i Kolmanko Alojz, 12 let star deček sin Franca. Mi veščarje smo se radi odzvali gorečemi povabili i si vsi kolkaj mogoči naročili naš krščanski tisk. (Pozdravljeni Korovčarje posebno mali Lujzek, služite v naslediva ni vzgled vsem drugim občinam. Bog Vas živi! Vr.)

Adrijanci. Tri vrle dekle, Gabor Orša z dvema pajdašicama so 52 novih naročnikov spravile. Te dekle so pokazale, v ne nosijo kršćanstva samo na jeziki, nego i v dejanji. Za vzgled naj so svoji mladini.

Sodišinci. Naši občani so se vabili na naročitev Novin drage vole odvzvali. Tudi evangeličanci so v lepom številu pristopili. Naročnikov imamo već. (Hvala širiteli za trūd, g. Plivar Jožefi župan: Vr.)

Trnje. Velika žalost je zavladała v našoj občini i globoka tužnost je sela na vsako srce, gda so naša ljubljena učiteljica Irma Takač po neutemeljenom predlogi sobočkoga okrajnoga šolskoga sveta od ljubljanskoga višjega šolskoga sveta bili premešćeni na Kapco. 24 let so učiteljivali v črensovskoj fari, izmed teh 22 let vsikdar v Trnju. Većino naše vesi so navčili četeti, pisati i računati, predvsem pa pošteno živeti. Vsaka duša jih je ljubila, ar so vsakomi vse bili. Za dve leti bi šli v penzijo i zdaj na stare dni med šolskim letom, gda bi bili potrebni počinka, se moro seliti v komaj tri stopaje merčco malo sobico na Kapco. Gda jim mi obćinarje iz celoga srca velimo „Bog plati“ za vse trude, štere so meli z nami i našov decov, obsodimo vse tiste, ki so vzrokivali njivo premeštite, pred vsem sobočki okrajni šolski odbor, šteri je v Ljubljani dregao za to premeštite. Pali eden jasen dokaz, da liberalci ne pošćujejo starosti i nemajo smilenja.

Büđinci. Obmejni ruski graničar je tu k smrti streló mladoga moža, očó šestero decó, iz med šterih je najstarejši 13 let star. Streló ga je pa, ar je siromak hodo prek mejé po svoje zrnje, štero si je tam zasužo i štero je zato ne mogo prek meje spravitu, ar kak siromak ne dobo na posodo penez, da bi plaćao carino. Bezao je, gda je graničara ovaro i streljen je k smrti. Oprosimo civilno i vojaško oblast, da najne vse sife,

ka se naše sirote, ar od glada nešćejo mreti, ne do klale, švecari bi pa meli prosto pot prek meje. V nébo kriči ta strašna krivica: Dužnost je oblasti, da se poskrbi za siroto dovico i deco.

Navuk za tretjerednike bo 15. jan. poldne ob 3. v Črensovcih.

Črensovske dečke prosi cela fara i ešče zvünski pošteni ljudje, naj svetke ne oskrunjavljajo. Na novo leto so z pijanim krikom motili pobožno ljudstvo že okoli ráme bože službe. Tistim ide tá prošnja, ki so krivi i njihovim starišom. Milí se nam vaša duša, zate vas z ljubezni opominamo.

Za tajnike naše predpišuje ljubljanska pokrajinska uprava, ka njim drva, pisarniške potrebćine stan, razsvetljava moro dati občine. Obćine se strašno burkajo na tov odredbov, ar njim prle bilo povedano, ka vse da država. — I občine májo prav. Oblast njim pošilja tajnike, šterih nešćeje, plaćati bi je pa one mogle. Dnesđen stan, drva, razsvetljava i drugi na rovaš občine predpisani, terhi stánejo već kak tajniška plaća, štero da država. A zato občina plaća popravicu tajnika, mora ga tudi odebrati. Tak je pravica.

Država.

Njegovo veličanstvo kralj Aleksander v Sloveniji. Dne 27. dec. se je naš kralj Aleksander I. pripelao v Ljubljano, gde so kralja sprejeli pokrajinski namestnik Ivan Hribar, dr. Baltić, general Dokić i drugi. Kralj Aleksander je bio v vojaškoj uniformi. Prihitelo je vnožina ljudstva na kolodvor, čiravno nišče ne raznano. Kralj Aleksander se je za 20 minut odpeljaov v Kamniške planine, gde je strelo dva gamza. Tudi princ Pavel je zadeo dva. 29. dec. se je naš kralj pa pripelao iz Kamnika v Ljubljano. Velika množina ljudi je srčno pozdravljala kralja, gda se je pelao po ljubljanskij vilićaj. Na kolodvoru je sprijeo pozdrav ljubljanskoga župana. Gda je kralj vstopo v salonski voz, je steječ v vozu pozdravo množico: „Hvala lepa za manifestacijo, štero ste mi priredili tu. Po vsej mestij, trglj i vesnicaj v Sloveniji, kama sem prišeo. Gda pridete domo, povejte v vsaki hiši, da kralj ljubi i pozdravlja vse vrle i zveste Slovence. Nato je po velikih živiokličih množina spevala „Bože pravde“, „Lepa naša domovina“, „Naprej zastava slave“ i „Hej Slovani“. Kralj se je ešče ednok zahvaló ljudstvi i se nato odpelao.

Svet.

Glad v Rusiji je vsikdar vekši. V Kazani na Tartarskom već nemrejo zakopavati mrtve, telko jij je. V Baškirkom je 300.000 dece brez strehe i hrane. V Samari gonijo deco na mraz, da bi prle vmrli, da ne bi stradali. I čüte, gda v Rusiji milijoni od glada mijrajo, te v Ameriki z zrnjom kúřijo, ar je prej bolj fal z zrnjom kúřiti, kak z drvami. To pa samo zato, ar americkanski milijonarji ne bi radi brez milijonskoga dobička tržili svoje žito i zato ga raj vničijo, kak pa siromakom malo falešje odajo. Gde si krščanski duh i krščanska ljubezen? I kelko jezero i jezero socialdemokratov, liberalcov i samostojnežov šče vničiti vöřnomi ljudstvi njegov najveksi kinč, krščansko vöřo. Vničite vero i bote vednaki živalim, ja ešče hūšii kak živali. To nam kaže gnesden svet na lakote, na drugi strani pa jezeri zapravljajo hrano samo zato, da jim ne trebe stradajoćim dati.

Domaća i svetovna politika.

Jugoslavija. Mali obrtniki so protest poslali iz Ljubljane na vlado, zakaj terja samo od njih poslovni davek (daća na haske od meštrije) ne pa od bank, južne železnice, od trgovcov za živino i les, ki majo milijardne dobičke pa té daće ne plaćajo. Na spomenico našega poslanca i večkratno prošnju, dobićo naši delavci 600.000 K. carine nazaj. G. dr. Kukovec so šli pri toj prošnji našemi g. poslanci najbole na roko. Ne dosta, a nekaj se li dosegnolo i nešterna skuza se li posuši. Novi ministri so postali dr. Voja Marinkovič notranji, živoin M. Rafajlovič za šume i rüde, Andra Stanić železnički, dr. Laza Markovič, za pravosodje dr. Gregor Žerjav za socialno politiko, dr. Ivo Krstelj za vero dr. Žarko Mladinovič za pošto, Velja Vukićevič za javna dela.

Pred božićnimi svetki so se vladne stranke i druge pogodile, da med svetki ne bodo v parlamentu nikaj takšega sklepali, v ka ne bi privolile druge stranke. Itak so se vladne stranke toga ne držale, nego so napravile, da Srbija i Črna gora štirikrat menje daće plaćata kak Horvatska i Slovenija. Proti tomu so protestirali poslanci Jugoslav. kluba, posebno pa jim je dobro v očii vrgeo demokratamó njuvo nepoštenost naš poslanec dr. Janko Šimrak, da so napravili proraćun za kat. cerkev sami pravoslavni.

28. dec. so v parlamentu šteri slovenski samostojneži i demokratarji dosegnoli, da bi visji šolski svet v Ljubljani prostovolno imeno-

vao i premestivao učitele, kam bi šteo. Samo Jugoslavanskomi klubi (kmetski zvezi) se mamo zahvaliti, da se je ne zgodilo, da bi demokratski i protivni šolski svet pošilao po svoji voli naše učitele na Kranjsko, kranjske k nam, evangeličanske kam na kranjsko, katoliške na evangeličanske škole i. t. d. To so pa samo ljudske pravice, i te so šteri ljudski odirači: samostojneži i demokratje (liberalci) ljudstvi vzeti.

29. dec. so razpravljali v parlamentu od toga, da bi samostojni poslanec Kirbiš, šteri je po krivici prišeo v vlado nameste našega poslanca Skoberneja, zgubi svojo pravico biti v parlamentu. Čiravno je sveta istina, da je samostojnež Kirbiš po krivici prišeo v parlament, so itak nešterni radikalci šteri proti nam glasovati. Te so jim naši poslanci gućali, da je sramota za radikalce, či za kmetske odiraše glasujejo. To je samostojnoga Pucelja tak razćemirilo, da je šteo našega poslanca Susnika vdariti. Nato so proti samostojnežom glasovali srbski radikalci, srbski demokratje. Vidi se, kak sramotno delajo samostojneži. Či nemrejo s svojimi lažni predreti, pa s pesnicami šćeje, či drugi ne bi bolje pametni bili.

Šteri list dava tebi dar? Nieden zvün Novin. Te leta dugó davajo za malo podporo M. List katolicancem i vsem brez razlike vere izpovedi tudi kalendar Jezušovoga Srca. Letošnji kalendar so v Ljubljani pohvalili. Za kleti ešče lepšega i ešče vekšega damo. Pa vas te ne bi vlekle, da si naročite Novine i darljivo kak kronico za podpore, ka te preskrbljeni z M. Listom i že z kalendarom? Takš kalendar kak smo ga mi za letos dali naročnikom, sam košta indri 30 K. Probajte kupiti, pa te nam vervali.

Našli bodete za lastao spornicu DARILA predmete vzlatu, srebro, nakite, ure, veržice, pršano, ukane, narokvice ja krško spominske obeske, ter od raznih potrebćina

vsebuje sjajni katalog s slikami od Tvorniške tvrtke H. SUTTNER, LJUBLJANA št. 945. 20-1.

„Majhno posestvo blizu cerkve Mala Nedelja se da za već let v najem; eventuelno se tudi proda. Pojasnila se dobe samo 15 in 16 jan. 1922, župnišće Mala Nedelja.“

ZDRAVJE

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseći. Tisoćera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerla:

„ELSA“ LILIJNO MLEČNO MILO najbolje blago, najfinešje „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in pošćino 98 Kr.

„ELZA“ OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistost kože, sonćne pege, zajedance, nabore, i t. d., naredi kožo mehko roćnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lonćka z zamotom in pošćino 52 Kron.

„ELSA“ TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepí kožo glave, preprećuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprećuje prhut, prerano osivelost i t. d., 2 porcelanasta lonćka z zamotom i pošćino 52 Kron.

PRODAJALCI ako naroćijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta dobićo popust v naravi. RAZNO: Lilijno mleko 15 Kr.; Brkomaz 8 Kr.; najfineši Hega-puder Dr. Klugera v veliki originalnih škatuljah 30 Kr.; najfineši Hega zobni prašek v patent škatuljah 30 Kr.; puder za gospe v vrećica 5 Kr.; zobni prašek v škatulja 7 Kr.; v vrećica 5 Kr.; Sachet diševa za perilo 8 Kr.; Schampoon za lasi 5 Kr.; rumenilo 12 listkov 24 Kr.; najfineši parfem po 40 in 50 Kr.; Moćna voda za lase 53 Kr. Za te razne predmete se zamot in pošćina posebaj račun.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA donja centrala 148. Hrovaško.

Tisk: Ernest BALKANYI D. Lendava.